

Plan wynikowy z religii dla klasy VI szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy odkrywają piękno” nr AZ-22-01/20-KI-4/21
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

I. Odkrywam piękno

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Odkrywać piękno wiary.	– Ukazanie przymiotów wiary i jej wartości w życiu każdego człowieka. – Motywowanie do poznawania i pogłębiania wiary.	Wiara darem i zadaniem (A.3). Przymioty wiary (A.3). Tekst biblijny: Hbr 11,1-3; Hbr 11,4.7-9.11.27-29.	• wymienia cechy charakteryzujące wiarę,• przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym,• wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem i zadaniem otrzymanym od Boga (A.3.1),• uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2),• wymienia przymioty wiary (A.3.3).	• cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę,• odczytuje cechy i określenia wiary na podstawie tekstów biblijnych.	• podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi,• dba o wzrost wiary przez słuchanie słowa Bożego (A.3.e),• wzbudza akt wiary (A.6.c).
2. Wierzyć tylko Bogu. Grzechy przeciw wierze.	– Ukazanie pierwszeństwa Boga w życiu człowieka oraz istoty zagrożeń wiary. – Kształtowanie krytycznej postawy wobec praktyk zagrażających wierze. – Motywowanie do umacniania swojej wiary.	Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga (A.2). Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek (C.4). Tekst biblijny: Łk 17,5-6.	• wyjaśnia pojęcie: wiara (A.2.1),• wyjaśnia treść przykazania miłości (A.10.1),• uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka (C.4.1),• rozróżnia wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną),• wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga (C.4.2),• uzasadnia, że głęboka wiara jest realizacją przykazania miłości Boga.	• przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem (A.2.6),• wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo praktykowania magii i spirytyzmu.	• dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a),• troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b).• świadomie wyznaje wiarę (A.4.a),• daje świadectwo wiary (E.2.a).
3. Szczęśliwi, którzy zdobywają duchowe piękno.	– Ukazanie wartości duchowego piękna oraz wątpliwości religijnych jako naturalnego doświadczenia w rozwoju wiary. – Motywowanie do troski o duchowe piękno oraz szukania pomocy w przeżywaniu kryzysu wiary.	Wartość wiary w Boga (A.2). Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Tekst biblijny: Mt 14,23-33.	• uzasadnia, że bliska więź z Bogiem (duchowe piękno) czyni człowieka szczęśliwym,• wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4),• charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary św. Piotra i własnej.	• wyjaśnia, na czym polega piękno duchowe człowieka wierzącego,• uzasadnia, że podejmując duchową walkę, możemy z Jezusem pokonać wątpliwości wiary,• uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych.	• wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c),• chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d),• szuka kompetentnych osób i odpowiedzi na rodzące się w nim pytania.

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
4. Odkrywanie Biblii.	– Ukazanie Pisma Świętego jako księgi bosko-ludzkiej, przekazującej zbawcze prawdy.– Kształtowanie postawy szacunku dla Biblii i zainteresowania jej treścią.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Natchnienie biblijne (A.10). Tekst biblijny: Dz 8,26-38.	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1) i wymienia inne jego nazwy,• wymienia nazwy wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu (A.9.3),• wymienia sposoby Bożego objawienia (w słowie Bożym) (A.5.1),• przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2),• wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1),• charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2).	• wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem.	• podejmuje lekturę Pisma Świętego (A.10.e),• wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a),• okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a).
5. Jak czytać Biblię, by ją zrozumieć?	– Ukazanie wybranych zasad interpretacji Pisma Świętego.– Kształtowanie poprawnego rozumienia oraz postawy akceptacji słowa Bożego we własnym życiu.	Gatunki literackie, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina (A.13). Tekst biblijny: 2 P 1,20-21.	• omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem),• potrafi odszukać wskazany fragment biblijny,• rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4),• podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5).	• przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego,• uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych.	• zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych (A.9.d),• wierzy w prawdy zawarte w objawieniu Bożym (A.10.a).
6. Dlaczego tłumaczymy Biblię?	– Zapoznanie z wybranymi przekładami Pisma Świętego.– Motywowanie do poznawania Boga w Biblii oraz kształtowanie postawy szacunku wobec tekstów biblijnych.	Języki biblijne Starego i Nowego Testamentu (A.9). Tłumaczenia Biblii. Tekst biblijny: Mt 28,19.	• podaje, w jakich językach napisano Biblię,• potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki.	• wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia,• wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe.	• wyraża radość z poznawania Boga poprzez Pismo Święte wydane w języku ojczystym,• stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
7. Jak modlić się Biblią?	– Poszerzenie wiadomości na temat różnych rodzajów modlitw na podstawie Pisma Świętego. – Kształtowanie chęci rozwoju osobistej modlitwy w oparciu o wzorce biblijne.	Biblia księgą wiary (A.10). Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy modlitwy (D.1). Biblijne wzory modlitwy (D.2). Trudności w modlitwie (D.4). Tekst biblijny: Mt 6,6-8.	• podaje definicję modlitwy, jej rodzaje i formy (D.1.3), • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), • formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne (D.2.4).wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • przedstawia sposoby przewycięzania trudności w modlitwie (D.4.2).	• podaje przykłady modlących się postaci biblijnych.	• dokonuje refleksji nad słowem Bożym (A.11.c), • w modlitwie inspirowane się przykładami biblijnymi (D.2.a).

III. Historia zbawienia: królowie i prorocy

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
8. Bóg patrzy na serce. Historia Dawida.	– Ukazanie roli Dawida – pasterza i króla w historii zbawienia. – Budzenie potrzeby podobania się Bogu.	Główne postaci historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11): życie i misja Dawida. Biblijni świadkowie wiary (F.2) – król Dawid. Boże kryteria wyboru człowieka. Tekst biblijny: 1 Sm 16,1.4a.7.10-13b.	• przedstawia wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: pierwsi królowie (A.11.1),• prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia króla Dawida (A.11.2),• wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu,• charakteryzuje postawę Dawida wobec Boga.	• podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc,• opowiada o walce Dawida z Goliatem,• potrafi wykazać różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka.	• rozpoznaje i rozwija w sobie pozytywne cechy charakteru,• jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e),• w trudnych chwilach swego życia, powierza Bogu swoje życie.
9. Daję ci serce mądre. Salomon.	– Ukazanie mądrości jako daru Boga i jej wartości na przykładzie króla Salomona. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji.	Biblijne przykłady osób żyjących modlitwą (D.2) – Salomon. Mądrość Boża a mądrość ludzka. Tekst biblijny: 1 Krl 3,5-15.	• wymienia wybrane fakty z życia Salomona,• omawia przejawy mądrości Salomona,• potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem,• na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1).	• definiuje mądrość i wymienia jej przejawy,• wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką,• uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów.	• dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą,• wyraża postawę odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga,• w modlitwie inspirowane się przykładem króla Salomona (D.2.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
10. Naprawdę Pan jest Bogiem. Eliasz.	– Ukazanie charakteru powołania proroka i jego misji.– Budzenie potrzeby poznania Boga i zaangażowania w Jego sprawy.	Misja proroka Eliasza. Główne postaci historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11). Biblijni świadkowie wiary (F.2) – Eliasz. Tekst biblijny: 1 Krl 18,30-39.	• wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3),• podaje prawdę, że Eliasz był prorokiem posłanym przez Boga,• ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5).	• charakteryzuje misję proroka Eliasza,• podaje przykłady, kiedy należy sprzeciwić się większości.	• wykazuje odwagę, by mówić o Bogu i bronić wiary w swoim środowisku.
11. Ten, który obraził się na Boga. Jonasz.	– Poszerzenie wiedzy na temat istoty miłosierdzia Bożego oraz znaczenia pozytywnej odpowiedzi na Boże wezwanie do pokuty i nawrócenia.– Motywowanie do przyjmowania i odpowiadania na bezwarunkową miłość Boga.	Misja proroka Jonasza. Istota miłosierdzia Bożego. Tekst biblijny: Jon 1–4.	• wyjaśnia pojęcie: miłosierdzie (A.10),• wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2),• ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5),• określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych,• wymienia grzechy cudze.	• charakteryzuje misję proroka Jonasza,• podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników,• uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia.	• w skupieniu słucha słowa Bożego, wzywającego do pokuty i nawrócenia,• podejmuje decyzję nawrócenia, powierzając się Bożemu miłosierdziu,• ze skruchą i żalem przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.
12. Menedżer Pana Boga. Izajasz.	– Ukazanie mesjańskich prorocत्व Izajasza.– Budzenie pragnienia spotkania się z Jezusem podczas Mszy Świętej.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Mesjańskie prorocтва Izajasza. Etapy Bożego planu zbawienia ludzi. Tekst biblijny: Iz 9,5-6a; 53,3-5.	• określa, czym jest prorocत्व,• wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2) – mądrość,• uzasadnia konieczność dobrego przygotowania się na spotkanie z Jezusem w każdej Mszy Świętej.	• podaje przykłady prorocत्व mesjańskich,• uzasadnia, że prorocтва mesjańskie wypełniły się w Jezusie Chrystusie.	• wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem podczas Mszy Świętej,• systematycznie modli się i spełnia dobre uczynki, aby dobrze przygotować się do spotkania z Jezusem.
13. Nie lękaj się, bo jestem z tobą. Jeremiasz.	– Ukazanie obietnicy Bożego przebaczenia na przykładzie postaci i nauczania proroka Jeremiasza.– Kształtowanie postawy zaufania Bogu, który daje nadzieję w trudnych sytuacjach.	Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Powołanie i misja Jeremiasza. Tekst biblijny: Jr 1,4-8.	• wyjaśnia, że zapowiadane przez Jeremiasza nowe przymierze, wypełniło się w Jezusie Chrystusie,• podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8),• wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4).	• podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz,• omawia nauczanie proroka Jeremiasza,• interpretuje omawiane teksty prorockie.	• wyraża gotowość nawrócenia i pokuty,• troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b),• stara się żyć według zasad wiary (A.3.c).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
14. Wartość męczeństwa za wiarę. Machabeusze.	– Ukazanie prawdy, że wierność Bogu wymaga czasem ofiary z życia. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wiarę własną i innych.	Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie – powstanie machabejskie (A.11). Wartość męczeństwa za wiarę. Tekst biblijny: 2 Mch 6–7.	• definiuje pojęcie: „męczennik”,• przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: powstanie machabejskie (A.11.1),• wymienia wartości, które są ważniejsze niż życie ludzkie,• opowiada o okolicznościach śmierci starca Eleazara oraz siedmiu braci i ich matki (2 Mch 6–7).	• omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego,• uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę,• charakteryzuje dzieje Żydów pod okupacją grecką w II wieku przed Chr.,• podaje przykłady, współczesnych chrześcijan prześladowanych za wiarę.	• modli się za prześladowanych chrześcijan,• jest gotowy do obrony swobody wyznawania wiary,• daje świadectwo wiary (E.2.a),• kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a).
15. Prorok na pograniczu Starego i Nowego Testamentu. Jan Chrzciciel.	– Poszerzenie wiadomości o życiu i misji Jana Chrzciciela. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za prowadzenie innych do Chrystusa.	Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie – sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11). Świadkowie wiary – biblijni i święci. Jan Chrzciciel (F.2). Tekst biblijny: Mk 1,1-8.	• przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1),• podaje prawdę, że misją Jana Chrzciciela było przygotowanie ludzi na przyjście Mesjasza,• wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiera w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego) (A.12.2).	• wyjaśnia sytuację polityczną Izraela w czasie życia Chrystusa i w I wieku,• opowiada historię życia Jana Chrzciciela, który nauczał na przełomie judaizmu i chrześcijaństwa,• uzasadnia, że chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie,• omawia działania króla Heroda (związane z życiem Jana Chrzciciela i Jezusa).	• szuka bliskości Boga,• wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach.

IV. Spotkanie z Jezusem Miłosiernym

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Stawać się nowym człowiekiem. Przyjmowanie sakramentów.	– Poszerzenie wiadomości na temat znaczenia sakramentów w życiu chrześcijanina. – Kształtowanie postawy współpracy z łaską otrzymywaną w sakramentach.	Sakramenty – ich podział, sens i cel. Liturgia sakramentów (B.3). Tekst biblijny: 2 Kor 5,17.	• wyjaśnia, czym jest sakrament,• wymienia siedem sakramentów świętych,• wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina (B.3.1),• omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania.	• wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom,• wyjaśnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem.	• spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b),• korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c).
17. Zaginął, a odnalazł się. Sakrament pokuty i pojednania.	– Poszerzenie wiadomości na temat znaczenia sakramentu pokuty i pojednania. – Kształtowanie potrzeby nieustannego nawracania się i wyznawania grzechów w sakramencie pokuty i pojednania.	Liturgia sakramentów (B.3) – sakrament pokuty i pojednania. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7). Tekst biblijny: Łk 15,11-24.	• wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1),• podaje przebieg sakramentu pokuty (B.7.2),• opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3),• podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4),• uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6),• omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5).	• przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu pokuty i pojednania,• wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością i powołując się na przypowieść o miłosiernym ojcu (A.13.13),• wyjaśnia, jaki związek zachodzi między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią (B.6.4).	• wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a),• wierzy w obecność Boga miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a),• dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty (B.7.b),• z wiarą i regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania (B.7.c),• wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie (B.7.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
18. Podeszedł i opatrzył mu rany. Sakrament namaszczenia chorych.	– Poszerzenie wiadomości na temat istoty sakramentu namaszczenia chorych. – Uwrażliwianie na niesienie pomocy osobie cierpiącej.	Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych (B.8). Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1). Tekst biblijny: Łk 10,30-37; Jk 5,14-15.	• wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1),• omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2),• omawia wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła, odnoszące się do sakramentu namaszczenia chorych(B.3.2),• omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14).	• opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie,• wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych,• opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia,• uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej.	• zachęca chorych do przyjęcia tego sakramentu (B.8.b),• wierzy w moc sakramentu namaszczenia chorych (B.8.a),• modli w intencji chorych,• pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c).
19. Głodnych nakarmić. Uczynki miłosierdzia.	– Ukazanie zadań chrześcijańskiej rodziny wobec potrzebujących. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za los potrzebujących i starszych członków rodziny.	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1). Tekst biblijny: Mk 6,34-44.	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3),• wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8),• właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7),	• uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny,• podaje przykłady• wymienia sposoby pomocy potrzebującym (bezdomni, samotni, głodujący). wymienia instytucje wspierające osoby potrzebujące pomocy.	• troszczy się o sferę duchową osób chorych i starszych w swojej rodzinie,• okazuje szacunek wobec innych (A.1.c),• angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka (A.1.f).

V. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
20. Abyśmy byli jedno. Schizma wschodnia.	– Ukazanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni. – Motywowanie w dążeniu do jedności Kościoła.	Przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni. Tekst biblijny: J 17,1.11b-12a.	• definiuje pojęcia: patriarcha, ikona, schizma, prawosławie, cerkiew,• wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni,• wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym.	• wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego,• charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego.	• okazuje szacunek wobec braci prawosławnych (A.1.c.),• włącza się w działania ekumeniczne Kościoła.
21. Słudzy słusznej sprawy. Święty Franciszek i święty Dominik.	– Ukazanie roli św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana oraz zakonów żebraczych w odbudowie Kościoła w XII i XIII w. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za Kościół i gotowości dzielenia się z innymi.	Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia (E.3). Franciszkanie i dominikanie. Tekst biblijny: Mt 10,8b-10.	• definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta,• przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie (E.3.3),• podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18),• ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego.	• opowiada przebieg życia św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana,• wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa,• uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa.	• chętnie dzieli się z ubogimi,• uczestniczy w kwestach na cele charytatywne,• modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b),• wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c).
22. Rozwój Kościoła w trudnych czasach. Sobór trydencki.	– Ukazanie reformatorów (katolickich i protestanckich) oraz założeń reformy Kościoła w XVI w. – Kształtowanie poglądu na znaczenie reform chrześcijaństwa.	Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia (E.3). Rozłam w Kościele zachodnim. Postanowienia Soboru Trydenckiego. Tekst biblijny: Mk 9,38-40.	• omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (reformacja i odpowiedź Kościoła) (E.3.6),• wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo,• omawia podobieństwa i różnice między katolicyzmem, luteranizmem i kalwinizmem.	• wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele zachodnim,• omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji.	• wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań,• modli się o jedność chrześcijan,• wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
23. Rzeczpospolita obojga narodów krajem tolerancji religijnej. Unia Brzeska.	– Ukazanie Polski jako kraju tolerancji religijnej oraz przyczyn i skutków unii brzeskiej.– Kształtowanie postawy tolerancji wobec osób przynależących do innych wyznań i religii.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Postaci świętych polskich (E.5). Tekst biblijny: 1 Kor 1,10.	• uzasadnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5),• przedstawia znaczenie unii brzeskiej (E.5.6) – przyczyny i skutki jej zawarcia,• pamięta główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli,• wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego,• charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E.5.10).	• charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim,• wymienia wybranych świętych Cerkwi unickiej,• opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje rusyfikacyjne, dekrety carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie).	• dokonuje refleksji nad własną postawą wiary,• wyraża szacunek dla wyznawców innych religii i kościołów,• naśladuje przykład świętych polskich (E.5.c).

VI. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
24. Przywracać ubogim ich ludzką godność. Święty Wincenty a Paulo.	– Ukazanie działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Wincentego a Paulo. – Budzenie wrażliwości na ubóstwo materialne i moralne. – Motywowanie do angażowania się w pomoc potrzebującym.	Działalność wybranych postaci świętych – św. Wincenty a Paulo (E.4). Historia Kościoła – działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.4). Tekst biblijny: Mt 6,19-20.	• opowiada o dzieciństwie i życiu dorosłym św. Wincentego a Paulo,• uzasadnia, że posługa najbiedniejszym była dla św. Wincentego a Paulo próbą charakteru,• omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.3.5),• podaje przykłady dzieł miłosierdzia w swoim środowisku.	• wyjaśnia, w jaki sposób św. Wincenty przyczynił się do odnowy życia religijnego,• wymienia atrybuty świętego (anioł, dziecko w ramionach, dziecko u stóp, krucyfiks),• opowiada o misji Zgromadzenia Księża Misjonarzy oraz Sióstr Miłosierdzia.	• naśladuje cechy charakteru św. Wincentego a Paulo,• w miarę swoich możliwości angażuje się w pomoc potrzebującym.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Megawychowa wca. Święty Jan Bosko.	– Ukazanie życia św. Jana Bosko oraz metod jego działania z trudną młodzieżą. – Kształtowanie postawy wytrwałości w trudnościach życiowych.	Działalność wybranych postaci świętych – św. Jan Bosko (E.4). Aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko. Tekst biblijny: 1 P 1,15-16.	• charakteryzuje sytuację społeczną XIX-wiecznych Włoch,• opowiada o życiu św. Jana Bosko (E.4.2),• wykazuje aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko (E.4.2),• opowiada o roli założonej przez niego wspólnoty (E.4.2),• wyjaśnia, kiedy trudności życia w dzieciństwie mogą być przygotowaniem do spełniania swojej misji w dorosłości.	• wyjaśnia, na czym polega system prewencyjny św. Jana Bosko,• uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie potrzebują pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej,• wymienia organizacje zajmujące się w Polsce trudną młodzieżą.	• kształtuje w sobie postawę wytrwałości w trudnościach życiowych,• ufa Bogu trudnych sytuacjach.
26. Maryja – Patronka Pięknej Miłości.	– Ukazanie roli Maryi w historii zbawienia i uzasadnienie Jej kultu. – Motywowanie do pogłębiania osobistej pobożności maryjnej.	Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Dogmaty maryjne. Tekst biblijny: J 2,1-11.	• w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11),• wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże macierzyństwo, wieczyste dziewictwo, niepokalane poczęcie i wniebowzięcie (A.13.12),• wymienia uroczystości, miesiące i święta maryjne (B.2.2).	• interpretuje biblijny tekst dotyczący Maryi,• uzasadnia, że Maryja prowadzi do odkrywania miłości Boga,• wymienia najbardziej znane tytuły Maryi,• podaje przykłady kultu maryjnego.	• prosi Maryję o wstawiennictwo i oddaje Jej cześć.

VII. Moje wartości

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
27. Jak pięknie przeżyć życie. Przykazania IV–X.	– Ukazanie wartości zasad moralnych zawartych w przykazaniach Bożych IV–X. – Kształtowanie wewnętrznego przekonania o słuszności zasad moralnych.	Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2.). Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka (C.3). Tekst biblijny: Wj 20,12-17; Rz 13,8-10.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo Boże, wartości (C.2.1),• wymienia obowiązki wynikające z Bożych przykazań IV–X,• przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3),• opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5).	• uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych,• uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą,• charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV–X i ich konsekwencje.	• wyraża postawę dążenia do dobra i sprzeciwu wobec zła,• wykazuje wolę zachowywania Dekalogu (C.3.a),• przestrzega wartości wynikających z przykazań (C.3.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
28. Szkoła bezinteresownej Miłości.	– Ukazanie wzorców relacji miłości w rodzinie i wartości autorytetu rodziców. – Kształtowanie postawy otwartości na przyjęcie miłości w rodzinie i dzielenie się nią.	Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania (C.10) – rodzina szkołą miłości. Dekalog: przykazanie czwarte (C.5). Tekst biblijny: Ef 6,2-4.	• wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2),• wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C.5.1),• formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców,• wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) w rodzinie.	• podaje przykłady dobrych relacji dorastających dzieci z rodzicami,• definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości,• opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu.	• zachowuje czwarte Boże przykazanie (A.11.g),• okazuje szacunek rodzicom, opiekunom i przełożonym (C.5.a).
29. Życie – niepowtarzalną wartością.	– Ukazanie wartości ludzkiego życia i konieczności jego obrony w każdym jego etapie. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar każdego ludzkiego życia, budzenie poczucia jego świętości.	Sens i wartość ludzkiego życia. (A.1). Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia (C.5). Tekst biblijny: Rdz 1, 27; Pwt 30,19; Ps 8,5-7; Jr 1,5. 31,3 Mt 5,21-22.	• wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1) w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym),• wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7),• uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2),• podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3).	• wskazuje teksty biblijne mówiące o wartości i świętości ludzkiego życia,• uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej).	• wyraża troskę o ludzkie życie i zdrowie na każdym jego etapie i w każdym wymiarze,• jest przekonany o wartości życia każdego człowieka (C.6.a),• szanuje życie własne i innych (C.5.c).
30. Godne życie od chwili poczęcia. Adopcja i aborcja.	– Ukazanie, czym jest aborcja oraz adopcja duchowa. – Motywowanie do postawy troski o dzieci nienarodzone.	Troska o ludzkie życie (C.5). Nauczanie Kościoła o aborcji (C.6). Tekst biblijny: Rz 13,9.	• uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4),• uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11),• uzasadnia zło aborcji (C.6.2) i wymienia jej skutki,• przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, np. duchową adopcję dziecka poczętego (C.6.3).	• podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca,• wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka.	• dokonuje moralnej oceny aborcji,• wyraża postawę obrony życia od poczęcia,• modli się w intencji dzieci nienarodzonych.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
31. Godne życie do ostatniego dnia. Hospicjum, eutanazja.	– Ukazanie istoty eutanazji i sposobów ochrony życia osób chorych i starszych. – Umacnianie postawy ochrony życia i jego wartości aż do naturalnej śmierci.	Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1). Nauczanie Kościoła o eutanazji oraz karze śmierci (C.6). Tekst biblijny: Rz 14,7-8.	• podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7),• wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8),• przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci (C.6.4),• omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14),• uzasadnia zło eutanazji oraz kary śmierci (C.6.2),• przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego do naturalnej śmierci (C.6.3).	• definiuje pojęcia: eutanazja, kara śmierci,• omawia cele działalności hospicjum.• wymienia powody, dla których ludzie chcą się poddać eutanazji,• wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich oraz samotności.	• wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci,• poświęca czas osobom starszym i chorym,• dokonuje moralnej oceny eutanazji i kary śmierci,• dba o zdrowie własne i bliźnich (C.5.d).
32. Jak się przygotować do dorosłości. Wartość czystości.	– Poszerzenie wiadomości na temat ludzkiej seksualności. – Kształtowanie postawy akceptacji siebie jako mężczyzny lub kobiety.	Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Tekst biblijny: Rdz 1,27.	• wyjaśnia pojęcia: czyste serce, pożądliwość,• charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8),• uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości (C.5.9),• wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10).	• omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta,• właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach.	• podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość (C.5.e),• z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej (C.5.f),• jest odpowiedzialny za trwanie w czystości (C.5.g).

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
33. Ci, którzy poszli za Jezusem do nieba. Uroczystość Wszystkich Świętych.	– Ukazanie ewangelicznych dróg życia na przykładzie wybranych świętych. – Budzenie pragnienia naśladowania Jezusa.	Świętość w różnych formach życia (C.10). Świadkowie wiary – biblijni i święci (F.2). Tekst biblijny: Mk 8,34b-35.	• wskazuje, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa,• wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych (Karolina Kózkówna, Maksymilian Kolbe, Jan Beyzym),• omawia liturgiczne formy świętowania w uroczystość Wszystkich Świętych (B.2.3).	• określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony oraz kanonizacja i beatyfikacja,• charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem.	• stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień,• realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu,• w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e).
34. Królestwo inne niż wszystkie. Uroczystość Chrystusa Króla.	– Poszerzenie wiadomości o Chrystusie Królu i sądzie ostatecznym. – Kształtowanie postawy czuwania w oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa.	Koniec świata. Paruzja. Sąd ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka (A.8). Tekst biblijny: Mt 25,31-43.45-46.	• wyjaśnia pojęcie: apokalipsa (A.10.1),• omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6),• wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa,• charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7).	• interpretuje tekst biblijny o powtórным przyjściu Chrystusa,• uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia.	• wierzy w istnienie nieba i piekła (A.7.d),• podejmuje codzienne decyzje w perspektywie wieczności,• akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych (A.8.b).
35. Pójdźmy do Betlejem. Boże Narodzenie.	– Poszerzenie wiadomości na temat znaków i obrzędów świąt Bożego Narodzenia. – Motywowanie do zachowania chrześcijańskiego charakteru świętowania Bożego Narodzenia.	Życie Jezusa Chrystusa (A.13). Sens, przesłanie i liturgia uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2). Tekst biblijny: J 3,16; Łk 2,1-20.	• wskazuje na skutki wynikające z wcielenia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10),• zestawia wydarzenia biblijne związane z narodzeniem Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),• w oparciu o wybrane teksty biblijne charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11).	• podaje genezę świąt Bożego Narodzenia,• charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia,• wymienia znaki i obrzędy wigilijne i wyjaśnia ich znaczenie.	• wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela,• pogłębia własną pobożność (B.2.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Dołączmy do orszaku Trzech Króli.	– Poszerzenie wiadomości na temat tradycji związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego.– Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za wiarę własną i innych.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Sens, przesłanie i liturgia uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2). Misyjna działalność Kościoła (F.1). Tekst biblijny: Mt 2,1-12.	• wymienia sposoby Bożego objawienia – w Jezusie Chrystusie (A.5.1),• wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów,• omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4).	• opowiada o pokłonie mędrców i opisuje rolę gwiazdy w ich dotarciu do Betlejem,• opowiada o tradycji Orszaków Trzech Króli,• uzasadnia, że współczesne Betlejem to każda Msza Święta.	• proponuje rodzicom oznaczenie drzwi napisem K+M+B,• daje świadectwo o Bogu (A.5.d),• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c).
37. Zacząć od nowa. Wielki Post.	– Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu refleksji nad własną grzesznością.– Motywowanie do stawania w prawdzie wobec własnej grzeszności i odnawiania więzi z Bogiem przez sakrament pokuty.	Przesłanie Wielkiego Postu (B.2). Skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7). Wartość pracy nad sobą. Tekst biblijny: Mt 4,1-11.	• omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5.),• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia przed spowiedzią,• wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje.	• interpretuje tekst biblijny Mt 4,1-11,• omawia, na czym polega praca nad sobą (postanowienia),• wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania.	• wynagradza za swoje grzechy Bogu i bliźniemu,• unika zła (A.7.c),• wierzy w obecność Boga przebaczącego grzechy (B.7.a),• dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty (B.7.b).
38. Jezus zwyciężył! Wielkanoc.	– Ukazanie prawdy, że Jezus przez swoje zmartwychwstanie pokonał szatana.– Kształtowanie wytrwałości w zmaganiu się ze skutkami grzechu pierworodnego na co dzień.	Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6). Tekst biblijny: Łk 24,1-11.	• określa, na czym polegał grzech pierworodny, i wymienia jego skutki,• wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9),• przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3),• wskazuje na skutki wynikające z odkupienia dla życia każdego człowieka (A.13.10).	• uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki,• wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej,• omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy.	• wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa (A.6.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. Serce, które bardzo umiłowało ludzi.	– Poszerzenie wiadomości na temat historii i znaczenia kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. – Motywowanie do oddawania czci Sercu Jezusowemu w duchu wdzięczności i ekspiacji.	Przesłanie objawień Pana Jezusa, które miała św. Małgorzata Maria Alacoque. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga. Formy modlitwy (D.1).	• podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa,• wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa,• charakteryzuje istotę i formy kultu Serca Pana Jezusa (B.2.4),• przedstawia formy modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa (nabożeństwo, pierwsze piątki miesiąca) (D.1.3).	• prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque,• charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunika),• uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca.	• wyraża wdzięczność dla Serca Jezusowego, uczestnicząc w różnych formach Jego kultu,• kontynuuje praktykę pierwszych piątków miesiąca (B.2.e),• ofiaruje Bogu cierpienia fizyczne i duchowe jako wynagrodzenie za ludzkie grzechy,• świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b).
40. Piękno jest po to, by zachwycało. Sztuka sakralna.	– Ukazanie roli sztuki sakralnej w liturgii Kościoła. – Kształtowanie wrażliwości na piękno oraz umiejętności odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce sakralnej.	Sztuka sakralna w liturgii Kościoła (B.2). Umiejętność odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce. Tekst biblijny: Łk 24,15.28-32.	• wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej,• przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7),• podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce.	• charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki,• rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni.	• wyraża szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej,• kształtuje w sobie wrażliwość na piękno.